

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa Z. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w G.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2020 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w G. o przekazanie do rozpoznania
sądowi równorzędnemu sprawy o sygn. akt I C (...),

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wystąpił o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy o zapłatę z powództwa Z. K. przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w G., z powołaniem się na okoliczność, że przekazania takiego wymaga dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd Okręgowy wskazał na wprowadzenie art. 44² pkt 1 k.p.c., stanowiącego, że jeżeli stroną jest Skarb Państwa, a państwową jednostką organizacyjną, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, jest sąd właściwy do rozpoznania sprawy - sąd ten z urzędu przedstawia akta sprawy sądowi nad nim przełożonemu, który przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu z sądem przedstawiającym. Sąd Okręgowy zauważył jednak, że unormowanie powyższe obowiązuje od 7 listopada 2019 r., a pozew w sprawie został wniesiony przed tą datą. W ocenie Sądu, dobro wymiaru

sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego, wymaga jednak przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z faktu zwrócenia się do Sądu Najwyższego oraz z przytoczonych wyżej motywów wystąpienia Sądu Okręgowego należy wnosić, że za podstawę swych działań Sąd ten uznał art. 44¹ § 1 k.p.c. Tymczasem w sprawie zastosowanie znajduje nie przytoczona wyżej regulacja, lecz art. 44² pkt 1 k.p.c., który stanowi, że jeżeli stroną jest Skarb Państwa, a państwową jednostką organizacyjną, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, jest sąd właściwy do rozpoznania sprawy - sąd ten z urzędu przedstawia akta sprawy sądowi nad nim przełożonemu, który przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu z sądem przedstawiającym.

Wprawdzie pozew w niniejszej sprawie wpłynął przed 7 listopada 2019 r., a zatem przed wprowadzeniem art. 44² pkt 1 k.p.c. do porządku prawnego, jednakże art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw zawiera rozwiązanie intertemporalne przyjmujące, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 [k.p.c. - przyp. SN] i art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Oznacza to, że przyjętą w ustawie nowelizacyjnej zasadą jest stosowanie przepisów nowych, w tym art. 44² pkt 1 k.p.c., w odniesieniu do którego nie wprowadzono żadnych ograniczeń w temporalnym zakresie działania normy.

Artykuł 44² pkt 1 k.p.c. nie pozostawia sądowi właściwemu swobody w przedstawieniu akt sądowi przełożonemu, nie występuje tu również element uznaniowości, ponieważ okoliczność obligująca do podjęcia ww. czynności jest możliwa do precyzyjnego, obiektywnego ustalenia. Analizowana obecnie instytucja stanowi zatem szczególne, skodyfikowane narzędzie ochrony działania wymiaru sprawiedliwości, wykluczające stosowanie w tej sferze art. 44¹ § 1 k.p.c. W konsekwencji zatem nie istnieją podstawy do działania art. 44¹ § 1 k.p.c.,

a wobec zaistnienia okoliczności opisanych przez Sąd Okręgowy w G., Sąd ten jest zobowiązany do przedstawienia akt sprawy sądowi nad nim przełożonemu.

Z uwagi na powyższe zgodnie z art. 44² pkt 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

jw